U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Jana Passera, JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Marie Žiškové v právní věci navrhovatele: **S. S.,** proti odpůrci: **Státní volební komise,** se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, o „odepření a neumožnění volebního práva, neplatnost voleb v Kojetíně okr. Přerov“ ve volbách do Evropského parlamentu konaných ve dnech 5. - 6. června 2009,

takto:

I. Návrh se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 18. 6. 2009 navrhovatel tvrdil, že jsou pro něj volby do Evropského parlamentu v Kojetíně neplatné. Dne 6. 6. 2009 se navrhovatel dostavil do místa voleb v Kojetíně, měl s sebou platný občanský průkaz č. 107797246 a cestovní pas, který mu byl vystaven v Přerově dne 11. 3. 2009. Neměl s sebou volební lístky, volební komise mu je odmítla vydat. Navrhovatel požádal, aby mu tedy volební komise písemně potvrdila, že nemůže volit, což mu bylo rovněž odmítnuto a byl poslán pryč. Domnívá se, že důvodem jednání volební komise je jeho známé antikomunistické smýšlení, přičemž Kojetín je hodně komunistické městečko. Závěrem navrhovatel požádal o spravedlivé vyšetření a vyrozumění.

V dalším podání doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 20. 6. 2009 navrhovatel dodal, že se mu soudy a úřady chtějí mstít za to, že často protestuje proti bezpráví v České republice. Uvedl, že mu Krajský soud v Ostravě nepodepsal rozsudek ze dne 13. 5. 2002, nemá ani žádné razítko. Česká republika podle něj není právní stát. Dále poukázal na postup exekutora JUDr. T. V., který na exekučním příkazu ze dne 24. 6. 2003 uvedl datum 30. 12. 1899, a na něhož si navrhovatel stěžoval u řady úřadů a subjektů. Navrhovatel zdůraznil, že mu Městský úřad v Kojetíně chtěl násilím odstranit trvalý pobyt na ulici P. 381, kde má navrhovatel dům – byť o něj vede spor s městským úřadem i exekutorem. Exekutor věděl, že exekuční příkaz a jím vydaná výzva jsou neplatné, ale nic s tím neučinil, stejně jako další subjekty, zejména Exekutorská komora, u nichž si navrhovatel stěžoval. Podle navrhovatele „V. M. věděl, proč emigroval“ – byl totiž

sledován, stejně jako je nyní sledován navrhovatel. Navrhovateli se stala křivda, neboť mu nebylo umožněno volit ve městě, kde má dva rodinné domy. V Kojetíně podle něj došlo ke zmanipulování voleb a mělo by dojít k přepočítávání hlasů. Navrhovatel neví „kdo v ČR nechá hlídat komunisty od soboty 6. 6. 2009

od 14.00 hod. do neděle 7. 6. 2009 22.00 hod. urny, mají dostatek času ke zmanipulování". Závěrem navrhovatel opět požádal o spravedlivé přešetření celého případu.

Vzhledem k tomu, že návrh obsahoval vady, které bránily jeho věcnému projednání, vyzval Nejvyšší správní soud navrhovatele usnesením ze dne 22. 6. 2009, č. j. Vol 5/2009 – 18, k odstranění vad podání. V usnesení navrhovateli uložil, aby označil kandidáta, proti němuž návrh na neplatnost volby směřuje, a uvedl konkrétní skutečnosti, z nichž vyplývá porušení volebního zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby kandidáta, proti jehož volbě navrhovatel brojí. Podle ustanovení § 57 odst. 1 zákona č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů (dále jen „volební zákon"), totiž platí, že podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta se může ochrany u soudu domáhat každý volič zapsaný do seznamu voličů pro volby do Evropského parlamentu nebo do výpisu z něj. Návrh na neplatnost volby kandidáta může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta (odst. 2 téhož ustanovení). Zároveň soud navrhovatele poučil o tom, že nebudou-li tyto vady podání odstraněny ve lhůtě tří dnů od doručení této výzvy, nebude pro tento nedostatek možno v řízení pokračovat a soud podání odmítne. Krátkost lhůty byla odůvodněna lhůtou, kterou má pro své rozhodnutí sám soud. Soud rovněž navrhovatele informoval o tom, že brojil-li by proti svému nezapsání do seznamu voličů, měl postupovat podle § 55 volebního zákona, podle něhož platí, že ve věcech chyb a nedostatků v seznamu voličů se lze do 30 dnů přede dnem voleb domáhat rozhodnutí soudu. Navrhovatel nebyl zastižen, proto byla zásilka dne 23. 6. 2009 uložena na poště a považuje se za doručenou dne 26. 6. 2009 (§ 50c odst. 4 o. s. ř. za použití § 42 odst. 5 s. ř. s.). Faktické převzetí zásilky stěžovatelem dne 27. 6. 2009 je pak právně bezvýznamné.

Lhůta pro odstranění vad návrhu marně uplynula dne 29. 6. 2009.

Navrhovatel po lhůtě, dne 30. 6. 2009, předložil Nejvyššímu správnímu soudu doplnění návrhu. V tomto doplnění uvedl, že mezi základní lidská práva patří právo volit, které mu bylo v Kojetíně upřeno. Dále zopakoval průběh svého pokusu volit, jak jej popsal již v návrhu. Připojil rovněž, že podává žalobu na Městský úřad v Kojetíně a že se obrátí s žalobou i na Evropský parlament. Stejně jako v předchozích podáních požádal Nejvyšší správní soud o spravedlivé vyšetření celé žaloby. V té souvislosti soudu vytkl obtíže, jimž čelil při předání podání Nejvyššímu správnímu soudu dne 20. 6. 2009. Zpochybnil i lhůtu tří dnů k doplnění návrhu, která mu byla stanovena, jako příliš krátkou. Závěrem navrhovatel konstatoval, že jeho námaha je zřejmě zbytečná, protože struktura českých soudů se dosud nezměnila a občan proti městskému úřadu nemůže vyhrát. Navrhovatel přiložil k podání výstřižek z tisku, z nějž vyplývá potvrzení skutečnosti, že mu nebylo umožněno volit.

Jakkoliv navrhovatel doplnil návrh po lhůtě, učinil tak ještě před rozhodováním Nejvyššího správního soudu, který proto k doplnění proto přihlédl.

Přes doplnění, doručené soudu dne 30. 6. 2009, ovšem návrh vykazuje vady, které brání tomu, aby se soud mohl návrhem věcně zabývat (§ 37 odst. 5 s. ř. s.).

Z ustanovení § 57 odst. 1 volebního zákona totiž vyplývá, že podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu každý volič zapsaný do seznamu voličů pro volby do Evropského parlamentu nebo do výpisu z něj. Návrh na neplatnost volby kandidáta může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení

tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta (odst. 2 téhož ustanovení). Z této zákonné úpravy se podává, že navrhovatel jednak musí v návrhu především označit kandidáta či kandidáty, vyslovení jejichž neplatnosti se domáhá (a tito kandidáti jsou účastníky řízení). Je přitom zřejmé, že napadnout volbu je možné pouze u toho kandidáta, který byl ve volbách skutečně také zvolen. Aby se tedy soud mohl návrhem vůbec meritorně zabývat, musí navrhovatel v návrhu jednak označit zvoleného kandidáta, jehož volbu napadá, a jednak uvést konkrétní skutečnosti, z nichž dovozuje porušení volebního zákona, jakož i vztah mezi těmito skutečnostmi a volbou označeného kandidáta.

Podaný návrh, a to i s přihlédnutím k jeho pozdějším doplněním, nic takového neobsahoval a zcela se tak míjel s kompetencí zdejšího soudu. Stěžovatel v něm totiž pouze požadoval kontrolu a prošetření průběhu voleb v Kojetíně, přičemž však vůbec nezpochybnil konečné dosažené volební výsledky, a požadoval pouze „přešetření“ svého případu. Takto formulovaný návrh zjevně nespadá do kompetence soudu, nýbrž spíše příslušných volebních orgánů (jejich výčet viz § 7 volebního zákona). Soud jej proto odmítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. července 2009

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu